EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 24 marca 1967 r. Nr 3 Poz. 7 — 9

TREŚĆ:

Zarządzenie Ministra:

Pisma okólne Ministerstwa:

7.

ZARZĄDZENIE NR 14 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 lutego 1967 r.

w sprawie wynagrodzenia za remonty maszyn i urządzeń zakładów przemysłowych

(znak: EK-5/67)

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 2 lit. a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. U. nr 8, poz. 52) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Zarządzenie określa sposób ustalania wynagrodzeń za roboty związane z remontem maszyn i urządzeń stanowiących wyposażenie techniczne zakładów przemysłowych, wykonywane przez przedsiębiorstwa resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej.

2. Zarządzenie stosuje się tylko do maszyn i urządzeń, których remont jest wykonywany na miejscu — w zakładzie przemysłowym, w którym one pracują.

§ 2.1. Wynagrodzenie wykonawcy za roboty i usługi, związane z remontami maszyn i urządzeń zakładów przemysłowych, określa kosztorys (preliminarz kosztów) uzgodniony między zamawiającym a wykonawcą.

2. Kosztorys dostarcza zamawiający, chyba że strony umówią się inaczej.

§ 3.1. Kosztorys, o którym mowa w § 2, powinien określać wynagrodzenie wykonawcy za całość robót i usług objętych umową, a w tym:

1) roboty o charakterze usług przemysłowych polegające na przeglądzie oraz naprawie lub wymianie poszczególnych części lub podzespołów maszyn i urządzeń,
2) roboty montażowe, obejmujące rozmontowanie oraz ponowne zmontowanie maszyn i urządzeń w związku z ich remontem,
3) pomocnicze roboty budowlane oraz instalacyjne, związane z remontami maszyn i urządzeń.

2. Jeżeli remont obejmuje więcej niż jedną maszynę lub urządzenie, należy kosztorys dzielić na rozdziały i grupować w nich roboty dotyczące poszczególnych maszyn i urządzeń.

3. W każdym rozdziale w oddzielnych pozycjach kosztorysu należy wyszczególnić odrębne roboty, podając ich charakterystykę, ilość, cenę jednostkową oraz sumę wynikową.

§ 4.1. Podstawę do sporządzania kosztorysu stanowią dane wyjściowe przygotowane w formie protokołu, który opracowuje zamawiający w porozumieniu z wykonawcą.

2. Protokoł powinien określać w szczególności:

1) ilość maszyn i urządzeń przewidzianych do remontu oraz ich charakterystykę i stan techniczny,
2) zakres robót niezbędnych do wykonania remontu z wyodrębnieniem tej ich części, która ma być zlecona wykonawcy,
3) zakres i terminy wykonania naprawy oraz terminy dostawy przez zamawiającego części zamiennych niezbędnych do wykonania remontu,
4) zakres urządzeń niezbędnych do zachowania bezpieczeństwa i higieny pracy oraz obowiązki stron co do ich wykonania i utrzymania na czas remontu,
5) warunki miejscowe i założenia organizacyjne wpływające na wysokość wynagrodzenia wykonawcy za zlecone roboty, a w tym:
   — odległość dowozu materiałów, konieczność wykonania robót w godzinach nadliczbowych, w warunkach szkodliwych dla zdrowia itp.,
   — zakres świadczeń ze strony zamawiającego na rzecz wykonawcy związanych z wykonaniem robót jak na przykład: udostępnienie wykonawcy materiałów, sprzętu mechanicznego, energii itp..

§ 5.1. Wynagrodzenie za usługi o charakterze przemysłowym, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 należy ustalać według obowiązujących cenników, a w przypadku braku cenników — w drodze kalkulacji indywidualnej sporządzonej według zasad obowiązujących przy ustalaniu opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe.

2. Zasady i tryb ustalania opłat za nietypowe usługi przemysłowe określają przepisy:

1) uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. nr 17, poz. 96),
2) zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów

Budowlanych z dnia 1 października 1963 r. w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez przedsiębiorstwa podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Mon. Pol. nr 76, poz. 377).

§ 6. Ceny robót montażowych związanych z remontami maszyn i urządzeń, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 2 należy ustalać:

1) w zakresie kosztów bezpośrednich według obowiązujących cenników montażu maszyn i urządzeń (CMMU), a w przypadku braku właściwych pozycji w obowiązujących cennikach — w drodze kalkulacji indywidualnej, sporządzonej zgodnie z wytycznymi zawartymi w obowiązującej instrukcji o kosztorysowaniu robót budowlano-montażowych,
2) w zakresie pozostałych elementów kalkulacyjnych:
   a) narzut z tytułu kosztów ogólnych i zysku — w wysokości 50% kosztów bezpośrednich robocizny i pracy sprzętu,
   b) dodatki do skalkulowanej ceny z tytułu szczególnych warunków wykonania robót — w zakresie i wysokości przewidzianej w instrukcji o kosztorysowaniu robót budowlano-montażowych.

§ 7. Ceny pomocniczych robót budowlanych i instalacyjnych, związanych z remontami maszyn i urządzeń, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 3 należy ustalać:

1) w zakresie kosztów bezpośrednich — według obowiązujących cenników robót budowlano-montażowych, a w przypadku braku właściwych pozycji w tych cennikach — w drodze kalkulacji indywidualnej sporządzonej według zasad podanych w obowiązującej instrukcji o kosztorysowaniu robót budowlano-montażowych,
2) w zakresie pozostałych elementów kosztów — według obowiązujących stawek narzutów i dodatków właściwych dla robót remontowych, budowlanych i instalacyjnych.

§ 8.1. Ceny robót i usług ustalone zgodnie z § 5—7 obejmują całość wynagrodzenia wykonawcy.

2. W przypadku, gdy zamawiający udostępni wykonawcy: własne materiały, energię lub sprzęt do wykonania robót i poniesie część kosztów objętych cenami kosztorysu umownego, należy w końcu kosztorysu podać zestawienie tych kosztów i pomniejszyć odpowiednio wynagrodzenie wykonawcy w rozliczeniach za wykonane roboty.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1967 r. i stosuje się do robót rozpoczynanych od tego dnia.

MINISTER
M. Olewiński

8.

PISMO OKÓLNE NR 5

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 3 lutego 1967 r.

w sprawie zezwolenia na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy

(znak: TE3-0/0525/67)

Na podstawie artykułu 10 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. nr 53, poz. 298) zostało udzielone przez Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego pismem z dnia 20 stycznia 1967 r. znak: DT4-034-293 zezwolenie na odstąpienie od postanowień Polskiej Normy PN-64/B-12001 „Cegły budowlane pełne wypalane z gliny", w zakresie pkt 2.3.3., polegające na dopuszczeniu do produkcji cegły, która zrzucona na płask z wysokości 1,0 m (zamiast 1,5 m według normy) na inne cegły może się wyszczerbić i pęknąć, lecz nie powinna rozpaść się na kawałki oraz w zakresie pkt 2.4.6. polegającego na dopuszczeniu wytrzymałości na ściskanie Rc minimum 35 kg/cm².

Zezwolenie dotyczy cegielni w Biskupinie, Włocławku, Dylewie, Strzelnie i Zgłach, podległych Wojewódzkiemu Zjednoczeniu Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych w Bydgoszczy i ważne jest do dnia 31 grudnia 1970 r.

Sprzedaż cegły klasy „35" powinna być uwarunkowana wyraźnym ograniczeniem zakresu zastosowania do budownictwa niskiego (jednokondygnacjowego), o czym każdorazowo producent zobowiązany jest powiadomić odbiorcę.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
w z. H. Walcerz

9.

PISMO OKÓLNE NR 6

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 6 lutego 1967 r.

w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu przedsiębiorstw budowlano-montażowych w roku 1967

(znak: EK-7/1401-5/67)

W związku ze zmianami wprowadzonymi zarządzeniem nr 215 Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 10 września 1966 r. do instrukcji nr 34 GUS w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego na 1966 r., zwanej w dalszej treści „instrukcją nr 34" Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wyjaśnia, co następuje:

1. Jednostki organizacyjne, podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, planujące swą działalność według zasad i trybu sporządzania planu techniczno-ekonomicznego państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, obowiązane są sporządzać w roku 1967 sprawozdania z tej działalności zgodnie z zasadami ustalonymi w instrukcji nr 34, uzupełnionymi wyjaśnieniami dodatkowymi, zawartymi w instrukcji wykonawczej, stanowiącej załącznik do niniejszego pisma okólnego, zwanej dalej „instrukcją wykonawczą".

2. Zjednoczenia (zarządy) budownictwa, w zależności od charakteru działalności nadzorowanych przez siebie przedsiębiorstw oraz stosownie do potrzeb związanych z wykonywaniem czynności nadzoru, mogą wydawać własne uzupełnienia do instrukcji wykonawczej, dotyczące sposobu wypełniania poszczególnych formularzy sprawozdawczych.

Uzupełnienia te nie mogą naruszać przepisów zawartych w instrukcji nr 34 oraz w instrukcji wykonawczej, a tylko uzupełniać je ustaleniami dotyczącymi bardziej szczegółowego wykazywania danych sprawozdawczych, jak np.:

— wykazywania poszczególnych budów, obiektów lub realizacji inwestycji własnych resortu w sprawozdaniu B-1, sporządzanym przez jednostki podstawowe, o których mowa w § 3 ust. 1 instrukcji nr 34,
— rozszerzenia asortymentów wyrobów pomocniczej produkcji przemysłowej w sprawozdaniu B-3,
— rozszerzenia asortymentów maszyn w sprawozdaniu B-4.

Zjednoczenia prześlą do Departamentu Ekonomiki 1 egzemplarz wydanych uzupełnień.

3. W stosunku do sprawozdawczości sporządzanej przez jednostki wykonujące roboty na budowach (obiektach) specjalnych — wyjaśnia się, że:

1) sprawozdania B-1, w których wyliczone są poszczególne budowy (obiekty, roboty) specjalne, mają charakter tajny,
2) sprawozdania B-1 sporządzane bez imiennego wyszczególnienia budów (obiektów, robót) specjalnych, a tylko w liczbach zbiorczych dla przedsiębiorstwa lub zawierające imienną specyfikację budów jawnych, przy ujęciu budów specjalnych w jednej pozycji (oznaczonej w rubryce 1 „inne") — nie są objęte klauzulą tajności,
3) pozostałe sprawozdania sporządzane w liczbach zbiorczych dla przedsiębiorstw — nie są objęte klauzulą tajności.

4. Przedsiębiorstwa powinny uregulować obieg dokumentów pierwotnych w taki sposób, by sprawozdania przewidziane instrukcją nr 34 były sporządzane bezpośrednio przez odpowiednie komórki przedsiębiorstwa, na podstawie danych z dokumentów pierwotnych.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

w z. M. Mazurski

Załącznik do pisma okólnego nr 6 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 lutego 1967 r.

Instrukcja wykonawcza do instrukcji nr 34 Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego na 1966 rok, ze zmianami zawartymi w załączniku do zarządzenia nr 215 Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 10 września 1966 r. (znak: VII-020-2), uzgodniona z Głównym Urzędem Statystycznym w dniu 25 stycznia 1967 r.

Uwagi wstępne

1. Instrukcja jest opracowana w formie uwag, uzupełnień i szczegółowych objaśnień do postanowień instrukcji nr 34.

Układ instrukcji wykonawczej odpowiada kolejności tematycznej instrukcji nr 34 z uwzględnieniem zmian zawartych w załączniku do zarządzenia nr 215 Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 10 września 1966 r. (znak VII-020-2).

Przepisy ogólne

1. Przepisy instrukcji odnoszą się do działalności budowlano--montażowej objętej zarówno planem centralnym jak i planem terenowym.

2. Zwraca się szczególną uwagę na terminowość sprawozdań i prawidłowe ich opracowanie. Niedopełnienie tych obowiązków podlega sankcjom określonym w art. 20 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o organizacji statystyki państwowej (Dz. U. nr 10, poz. 47).

3. Nadsyłanie sprawozdań niekompletnych, wypełnionych nieczytelnie lub zawierających błędy merytoryczne, rachunkowe itp. będzie traktowane jako niedopełnienie obowiązku sprawozdawczego w obowiązującym terminie.

4. We wszystkich przypadkach korygowania sprawozdań należy omawiać w uwagach wielkość i przyczynę korekt.

5. Sprawozdania jednostek organizacyjnych, mających siedzibę w Warszawie, należy składać bezpośrednio w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w departamentach sporządzających odpowiednie sprawozdania zbiorcze.

6. Jednostki mające swą siedzibę poza Warszawą, obowiązane są przesyłać sprawozdania pocztą dworcową.

7. Do sprawozdań sporządzanych na formularzach B-1, B1a, B-3 B-4, B-5m, B-5k, B-5p i B-9 należy dołączać część opisową, zawierającą omówienie ważniejszych przyczyn niewykonania, jak również znacznego przekroczenia zadań planowych.

8. W wielkościach planów wykazywanych w sprawozdaniach B-1, B-5m, B-5k, B-5tel i B-6 należy ujmować wartości wykonywanych prac rozruchowych oraz wykonane zatrudnienie i osobowy fundusz płac pracowników rozruchu.

Przepisy szczegółowe

do § 26 pkt 3 i § 29 pkt 1 i 2b

W przypadku jeśli sprawozdanie finansowe jednostki sprawozdawczej nie zostanie zatwierdzone, w miejsce danych sprawozdania zatwierdzonego należy podawać dane sprawozdania finansowego zweryfikowanego.

do § 26 pkt 4

Zgodnie z zarządzeniem nr 431 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 grudnia 1962 r. w sprawie należności za dostawy, roboty i usługi nie zgłoszonych do komisji arbitrażowej przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe (Mon. Pol. nr 89, poz. 422) wartość produkcji budowlano--montażowej bieżącego okresu sprawozdawczego należy zmniejszyć o kwoty niezapłaconych należności za wykonane roboty, jeżeli należności te nie zostały zgłoszone do komisji arbitrażowej w ciągu 30 dni od daty zwrotu z banku żądania zapłaty lub polecenia przelewu należności w trybie pozainkasowym, zgodnie z pismem Departamentu Księgowości i Rewizji z dnia 22 czerwca 1963 r. znak: KR-1-3400-63.

Formularz B-1

do § 29 pkt 2

Wartość produkcji globalnej (budowlano-montażowej) pomniejszoną o normatywną wartość materiałów — miernik NWP — podają jednostki sprawozdawcze podległe Poznańskiemu Zjednoczeniu Budownictwa oraz inne zgodnie z decyzją Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, jak następuje:

1) w wierszu 7 wartość produkcji globalnej pomniejszoną o normatywną wartość materiałów,
2) w wierszach następnych w mierniku NWP:
— wartość produkcji budowlano-montażowej sprzedaną (zafakturowaną) w wierszu 8,
— wartość różnicy robót w toku, w wierszu 9,
— różnicę wartości produkcji budowlano-montażowej ogółem pomiędzy danymi bilansów złożonego i zatwierdzonego za ubiegły rok, w wierszu 10,

Wartość podana w wierszu 7 równa się wartościom podanym w wierszach 8 + 9 + 10.

Zasady ustalania normatywnej wartości przetwarzania (NWP) określone są w załączniku do pisma znak: PL-2/645 z listopada 1964 r.

Wszystkie podstawowe jednostki sprawozdawcze w dalszych wierszach działu I podają:

— dane dotyczące budów ważnych, których wykaz ustala corocznie Departament Budownictwa Przemysłowego i Specjalnego,
— inne dane, zgodnie z pisemnymi wytycznymi ustalonymi przez nadzorujące je zjednoczenia, z zastrzeżeniem, by informacja nie była powtórzeniem danych zawartych w sprawozdaniu B-1a.

W rubrykach wykazujących liczby wykonania planu (3, 5 i 6) za punkt wyjścia przy ustalaniu wartości robót w toku, należy przyjąć dane inwentaryzacyjne (obmiar). Przypomina się, że zgodnie z przepisem § 3 zarządzenia nr 71 Ministra Budownictwa

i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 marca 1966 r. w sprawie zasad inwentaryzacji i wyceny produkcji budowlano-montażowej w toku (Dz. Urz. MBiPMB nr 7, poz. 28), przedsiębiorstwa budowlano-montażowe podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych obowiązane są stan robót w toku ustalać protokolarnie co miesiąc, według stanu na ostatni dzień każdego miesiąca.

do § 30

Dane wierszy 1 i 2 dotyczą wszystkich obiektów (robót) w budowie oraz obiektów (robót) fizycznie ukończonych lecz nie rozliczonych jeszcze fakturami końcowymi na 1 stycznia i koniec kwartału. Dane te dotyczą więc remanentów produkcji nie uważanej za zakończoną w rozumieniu instrukcji GUS („produkcja niezakończona").

Dane wierszy 3 i 4 należy odnosić do całej wartości produkcji budowlano-montażowej, a nie do wartości obiektów (robót) zakończonych.

W wierszu 5 należy podawać pełną wartość obiektów (robót) przewidzianych do realizacji w RPOO (RPZR).

W wierszu 6 należy podawać pełną wartość obiektów (robót) rozliczonych fakturami końcowymi lub jednorazowymi w okresie sprawozdawczym, bez względu na to, czy te obiekty (roboty) ukończono w roku bieżącym, czy poprzednim.

W analizie opisowej do sprawozdania za IV kwartał należy podać:

a) wartość faktur końcowych, dotyczącą obiektów (robót) ukończonych fizycznie w roku ubiegłym wykazaną w wierszu 6,
b) wartość obiektów (robót) wykonanych fizycznie w roku sprawozdawczym, na które nie wystawiono jeszcze faktur końcowych.

Powyższe dane uzupełniające zapewnią pełną porównywalność danych planowych (wiersz 5) z danymi wykonania (wiersz 6).

do § 32

W wierszach od 4 do 9 należy podawać wartości wyrobów oznaczonych w nomenklaturze Wykazu Statystycznego Wyrobów GUS wydanie IV, obowiązujące od roku 1966, jak następuje:

— w wierszu 4, wartość wyrobów oznaczonych symbolem 111—491
— w wierszu 5, wartość wyrobów oznaczonych symbolem 111—154
— w wierszu 6, wartość wyrobów oznaczonych symbolem 147
— w wierszu 7, wartość wyrobów oznaczonych symbolami: 050, 052, 053 i 054
— w wierszu 8, należy podawać wartość wyrobów oznaczonych symbolem 080.
— w wierszu 9, należy podawać wartość wyrobów oznaczonych symbolami: 061, 062, 063, 064, 066 i 067.

W wierszu 12 należy podawać wartość pozostałej pomocniczej produkcji przemysłowej.

Poniżej wiersza 17 należy podawać w dodatkowych wierszach: 17a wartość usług rozruchowych i w 17b wartość usług remontowo-naprawczych, w wielkościach odniesionych do rubryk 2, 3, 4 i 5.

Wartości wykazane w dodatkowych wierszach 17a i 17b są częścią wartości usług wykazanych w wierszu 17.

Wyroby betonowe należy zaliczać do wartości wykonanej pomocniczej produkcji przemysłowej po przekazaniu do magazynu wyrobów gotowych (gdzie przebywają okres dojrzewania).

Wyjaśnienia dodatkowe

1. W przypadku gdy wynagrodzenie wykonawcy ustala się na podstawie ryczałtu — 1% dodatku z tytułu ryzyka stosowania ryczałtu dolicza się do wartości wykonanej produkcji budowlano-montażowej.

2. W przypadku gdy powstanie konieczność zastępczego usunięcia wad ujawnionych w okresie gwarancyjnym, przedsiębiorstwo, które wystawiło fakturę końcową, obowiązane jest do skreślenia z wartości produkcji budowlano-montażowej wykonanej siłami własnymi, wykazywanej w sprawozdaniu B-1 za najbliższy okres sprawozdawczy, wartości tych robót, w wysokości faktycznie zapłaconej należności. Zasada potrącania pełnej wartości zapłaconych faktur za zastępcze usunięcie wad ujawnionych w okresie gwarancyjnym obowiązuje niezależnie od czasu w jakim roboty te zostały wykonane i ich wartości (mniejszej, równej lub większej od kwoty kaucji gwarancyjnej).

3. Gdy przy budowie obiektu stosowane są materiały używane (zakupione lub z odzysku własnego), do wartości produkcji budowlano-montażowej wykazywanej w sprawozdaniu B-1 należy przyjmować wartość robót uwzględniającą materiały nowe.

Różnica między wartością robót przyjętą do sprawozdania B-1 i wartością obliczoną przy uwzględnieniu faktycznych cen płaconych za materiały używane, fakturowana przez inwestora przedsiębiorstwu wykonującemu roboty, obciąża koszty zużycia materiałów w produkcji budowlano-montażowej wykonawcy. Do tej części kosztów zużycia materiałów nie należy doliczać narzutów z tytułu kosztów zakupu oraz odchyleń od cen.

Różnica pomiędzy wartością materiałów nowych, przyjętych w fakturze wewnętrznej dotyczącej wykonanego przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe tymczasowego zaplecza budowy, a wartością materiałów używanych stosowanych do budowy zaplecza, wpływa na pomniejszenie w kosztach ogólnych budowy, kosztów zużycia zaplecza, a drugostronnie — podobnie jak takie same różnice wynikające z rozrachunków z inwestorami w odniesieniu do robót budowlanych — obciążają koszty zużycia materiałów w produkcji budowlano-montażowej.

Formularz B-1a

do § 33 pkt 3

Jednostki sprawozdawcze będące częściowymi (bezpośrednimi) wykonawcami na budowach priorytetowych, sporządzają sprawozdania na formularzu B-1a, według zasad obowiązujących generalnych wykonawców.

Przedsiębiorstwa wykonujące roboty na budowach w charakterze podwykonawców, obowiązane są udostępnić dane z zakresu wykonywanych robót generalnym wykonawcom, w terminach umożliwiających sporządzenie sprawozdania zbiorczego.

do § 33 pkt 4

Jednostki sprawozdawcze sporządzające sprawozdania na formularzach B-1a, są zobowiązane dołączać do tych sprawozdań analizę opisową o przebiegu realizacji zadań w okresie sprawozdawczym.

W analizie należy omówić:

1) stan zaawansowania robót na podstawowych obiektach imiennie wyszczególnionych w załączniku do uchwały Rady Ministrów o NPG na 1967 r.
2) szacunkowo — przyśpieszenie lub ewentualne opóźnienie wykonania robót budowlano-montażowych (w tygodniach) oraz zasadnicze przyczyny opóźnień i perspektywę ich nadrobienia,
3) stan zabezpieczenia podstawowych obiektów w dokumentację projektowo-kosztorysową (w procentach),
4) stan zabezpieczenia podstawowych obiektów w maszyny i urządzenia dostarczane przez inwestora oraz szczególnie deficytowe materiały (np. kable, rury, materiały ogniotrwałe itp.), ze szczególnym uwzględnieniem obiektów oddawanych w roku sprawozdawczym.

do § 34 pkt 2

W rubryce 4 działu I należy podawać wartość robót budowlano-montażowych w generalnym lub częściowym wykonawstwie,

która została zatwierdzona w portfelu zleceń jednostki sprawozdawczej, stanowi część limitu inwestycyjnego przewidzianego na roboty budowlano-montażowe w załączniku do uchwały Rady Ministrów o NPG na 1967 r. — wykazie inwestycji centralnych priorytetowych.

W przypadku jeśli wartość robót określona w umowie — między generalnym (częściowym) wykonawcą, a zamawiającym — zawartej zgodnie z obowiązującymi przepisami jest różna od określonej wyżej, powody różnic należy omówić w części opisowej sprawozdania.

W rubrykach 3 i 5 działu I należy podawać dane, zgodne ze sprawozdaniami inwestorów, sporządzanymi na podstawie § 22 ust. 1 uchwały nr 290 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie zasad projektowania, planowania, finansowania i realizacji inwestycji priorytetowych.

Wyrazem tego powinno być potwierdzenie inwestorów na formularzu sprawozdania B-1a.

do § 35 pkt 1

W rubryce 1 działu II należy podawać nazwę budowy, a poniżej wyszczególniać zadania inwestycyjne i obiekty priorytetowe oddane do użytku w kwartale sprawozdawczym, zgodnie z planem oddawania do użytku podstawowych obiektów wchodzących w skład inwestycji priorytetowych, a stanowiących załącznik do uchwały Rady Ministrów o NPG na 1967 r.

W przypadku gdy rzeczywisty termin oddania obiektu jest różny od terminu określonego w załączniku do wyżej powołanej uchwały Rady Ministrów, należy podać w części opisowej przyczynę opóźnienia.

do § 35 pkt 2

W rubrykach 2 i 3 działu II należy podawać nazwę i ilość jednostek miary obiektu oddawanego do użytku, zgodnie z załącznikiem do uchwały Rady Ministrów o NPG na 1967 r.

W przypadku oddania obiektu o niepełnej zdolności produkcyjnej, w rubryce 3 działu II należy podać rzeczywistą zdolność produkcyjną obiektu przekazanego zamawiającemu, a w części opisowej podać przyczynę niepełnej realizacji zadania inwestycyjnego.

W rubryce 4 działu II należy podawać termin oddania obiektu, zgodny z terminem podanym w załączniku do uchwały Rady Ministrów o NPG na 1967 r. W rubryce 5 działu II należy podać faktyczny termin oddania obiektu, ustalony według zasad zawartych w obowiązujących przepisach o odbiorach.

Formularz B-1b

do § 37

Podstawowe jednostki sprawozdawcze podają w dziale I:

— w rubryce 2 wielkości rocznego planu techniczno-ekonomicznego,

— w rubryce 5 wielkości RPOO.

W wolnych wierszach (22 do 29 na str. 2) należy dodatkowo wykazywać:

— W wierszach 22, 23 24 i 25 dane dotyczące wartości robót budownictwa ogólnego (odnoszone do wiersza 1) według metod wykonawstwa:

— w wierszu 22 wartość robót wykonanych metodą tradycyjną

— w wierszu 23 wartość robót wykonanych metodą wielkoblokową,

— w wierszu 24 wartość robót wykonanych metodą wielkopłytową,

— w wierszu 25 wartość robót wykonanych metodą monolityczną.

Suma danych wykazywanych w wierszach 22, 23, 24 i 25 powinna być zgodna z danymi wiersza 1.

W wierszach 26, 27 i 28 dane dotyczące wartości robót polegających na modernizacji, adaptacji i remontach zakładów (obiektów) istniejących (starych):

— w wierszu 26 budownictwa przemysłowego obiektów produkcyjnych kubaturowych, dane te będą częścią danych z wiersza 5, różniącą się o wartość robót obiektów nowo budowanych,

— w wierszu 27 budownictwa przemysłowego obiektów produkcyjnych niekubaturowych, dane te są częścią danych z wiersza 7, różniące się o wartość robót obiektów nowo budowanych,

— w wierszu 28 budownictwa ogółem, dane te będą częścią danych z wiersza 18, różniącą się o wartość robót obiektów nowo budowanych.

Formularz B-2

do § 39

Podstawowe jednostki sprawozdawcze wykazują — w rubryce 2, a w wierszach od 1 do 45 — wielkości rocznego planu techniczno-ekonomicznego. W rubryce 9 należy podawać wartość robót inwestycyjnych wykonywanych w generalnym i częściowym (bezpośrednim) wykonawstwie.

Formularz B-3

do § 40

Podstawowe i nadrzędne jednostki sprawozdawcze wykazują wszystkie produkowane wyroby według nomenklatury (nazwa wyrobu, symbol i jednostka miary) zawartej w Wykazie Statystycznym Wyrobów, wydanie IV, obowiązujące od roku 1966.

Dodatkowo należy wykazywać następujące asortymenty wyrobów:

1. Wyroby budowlane — symbol 147

a) meble do wbudowania — tys. m²
b) pozostała stolarka — tys. m²
c) barakowozy — tys. m²/szt
d) wyroby ciesielskie — tys. m²
(jak formy, pomosty itp.).

2. Wyroby metalowe ogółem (tj. suma wyrobów zaliczanych do gałęzi przemysłu oznaczonych symbolami od 03 do 08) — tys. ton
w tym: wyroby metalowe przeznaczone
na eksport — tys. ton

oraz zbiorczo:

— wyroby ślusarskie — tys. ton

— wyroby instalacyjne — tys. ton

— pozostałe wyroby metalowe — tys. ton

Zobowiązuje się podstawowe i nadrzędne jednostki sprawozdawcze do wykazywania — na prawym marginesie formularza, obok ilości wykonanych wyrobów — wartości produkcji w cenach zbytu, w mln złotych (z jednym znakiem po przecinku) następujących wyrobów:

111—138 Kamienne materiały do budowy dróg i ulic,
111—154 Wyroby żelbetowe i betonowe,
111—491 Kruszywo budowlane,
140 Tarcica,
147—024 Stolarka budowlana,
147—023 i 147—025 Stolarka otworowa,
Meble do wbudowania,
Stolarka inna,
Barakowozy,
od 03 do 08 w zbiorczym ujęciu produkcja metalowa ogółem,
054 w tym — konstrukcje stalowe,
— produkcja metalowa na eksport.

Formularz B-4

I. Uwagi ogólne

1. Podstawą do sporządzania kwartalnych sprawozdań z wykorzystania podstawowych maszyn budowlanych są:
— Raport dzienny z pracy sprzętu i maszyn budowlanych „MF-1" (wzór CWD-Bm7),
— Raport budowy z pracy sprzętu i maszyn budowlanych „MF-2" (wzór CWD-Bm8).

Należy zwrócić szczególną uwagę na dokładne i bieżące sporządzanie raportów „MF-1" tak pod względem merytorycznym (szczegółowy przebieg czasu pracy maszyny i rzeczywiste podawanie przerobów), jak i formalnym (zwracając szczególną uwagę na potwierdzenie wykonanej pracy i wskaźników techniczno-eksploatacyjnych przez właściwych pracowników).

2. Raporty „MF-1" należy prowadzić oddzielnie dla każdej zmiany pracy maszyny.

W raportach „MF-1" należy ewidencjonować pracę maszyn oddzielnie dla każdej zmiany (I, II, III).

Zwraca się uwagę na właściwe obliczanie wykonanych przez maszyny ilości robót ziemnych — z uwzględnieniem podanych w instrukcji 34 współczynników przeliczeniowych — oraz właściwe wyliczenie ilości wykonanych izb przez żurawie wieżowe zatrudnione w uprzemysłowionym budownictwie mieszkaniowym.

3. Jednostki sporządzające sprawozdanie B-4 obowiązane są załączyć do niego część opisową, zawierającą następujące informacje:
1) podanie wyjaśnień w przypadkach niewykonania obowiązujących norm wydajności,
2) ruch maszyn w okresie sprawozdawczym (kwartale) z wymienieniem rodzajów, typów i ilości maszyn:
   a) zakupionych,
   b) przyjętych z innych jednostek,
   c) dzierżawionych od innych jednostek (podać od kogo),
   d) upłynnionych (podać komu),
   e) złomowanych,
   f) wydzierżawionych innym jednostkom (podać komu).
   Dla liter c i f należy podać okresy dzierżawy, dla liter pozostałych daty.
   Powyższe dotyczy tylko maszyn wykazywanych w dziele I;
3) rodzaj i typ koparek pracujących jako żurawie, z podaniem czasu pracy.

II. Objaśnienia szczegółowe do działu I

1. Sprzęt i maszyny budowlane uznane za trwale nieczynne, zgodnie z obowiązującymi przepisami, po sporządzeniu protokołu zbędności lub złomowania, podpisanego przez dyrektora przedsiębiorstwa, należy wykazywać tylko w dziale II.

2. Jednostki sprawozdawcze podstawowe i nadrzędne obowiązane są wykazywać w wierszu 9 pracę żurawi zatrudnionych przy montażu w budownictwie przemysłowym (uzupełniając odpowiednio nazwę w rubryce 1 formularza).

Jednostką charakteryzującą (rubryka 4) dla tych żurawi jest ilość ton udźwigu żurawia podana w wierszu 12 niniejszej instrukcji.

Jednostką przerobu (rubryki 12, 13 i 14) dla żurawi podanych w wierszach 18—21 sprawozdania jest ilość izb na 1 żuraw.

3. Wiersz 8 „żurawie wieżowe powyżej 13 tm" wypełnia się przez zsumowanie danych wykazanych w wierszach 9, 10, 18, 19 i 21 z rubryk 2—11. W wierszu tym nie wypełnia się rubryk 12—15, a rubryki 16 i 17 wylicza się podobnie jak dla innych wierszy.

4. Ładowarki typu „Bleichert" należy wykazywać w wierszu 15 (ładowarki wielonaczyniowe).

5. W wierszu 14 „ładowarki jednonaczyniowe" umieszcza się typy: ŁZD-40, ŁM-50, ŁZD-50, ŁH-50, ŁH-55, Ł-1 i inne.

6. W wierszu 15 „ładowarki wielonaczyniowe" umieszcza się typy: AR-60, Abus-60, BST-60 oraz inne posiadane ładowarki wielonaczyniowe.

7. W wierszu 16 „agregaty do przeładunków" umieszcza się typy: Robot R-13, RW-1 na podwoziu samochodowym, RW-1 i BRW na podwoziu kołowym i inne podobne, ślimakowo-taśmowe (np. Trautmann), tarczowo-taśmowe (np. typ Salzgütter) i inne.

8. Rezerwowe wiersze od 18—26 należy wykorzystać następująco: żurawie wieżowe zatrudnione przy montażu w uprzemysłowionym budownictwie mieszkaniowym:
— w wierszu 18 w budownictwie wielkoblokowym
— w wierszu 19 w budownictwie wielkopłytowym
— w wierszu 20 w budownictwie monolitycznym.

9. W wierszu 21 należy wykazać koparki jednonaczyniowe zatrudnione przy robotach wydobywczych piasku, żwiru, pospółki itd. W wierszu 22 koparki jednonaczyniowe zatrudnione przy robotach przeładunkowych.

10. W wierszu 23 — rozładowarki do wagonów typu WRW-60, w wierszu 24 — rozładowarki do wagonów typu WRW-100.

11. W wierszu 25 — suwnicowe stacje rozładunkowe (suwnice bramowe z chwytakiem i hakiem).

12. W celu jednolitego wypełnienia sprawozdań B-4 należy przyjmować następujące mierniki:
1) dla żurawi wieżowych:
— żurawie 20 tm — ŻB-20 1.65 t
— żurawie 30 tm — SBK-1, Wolf, ŻWO-30 i inne 30 tm 2.25 t
— żurawie 45 tm — ŻWO-45, ŻB-45, ŻW-45 i inne 45 tm 4.50 t
— żurawie 80 tm — ŻB-80 6,00 t
— żurawie 85 tm — Mostostal 8/85 7.50 t
— żurawie 90 tm — Bocian oraz 120 tm ŻB-120 11.25 t
— żurawie 120 tm — Mostostal 16/120 12.00 t

Dla wszystkich innych nie wymienionych żurawi jako ilość jednostek charakteryzujących należy przyjmować 75% maksymalnego udźwigu:
2) dla koparek pracujących jako żurawie:
— koparki KU-251, KE-401, E-202 i inne do 0,135 m^3 pojemności łyżki — 5,0 ton
— koparki E-505, KU-501 — KU-502, KU-503, KM-503, KU-751, KM-601, Skoda D-500 i UB-0,75 — 9,0 ton
— koparki KM-602 — 12 ton
— koparki KU-1001, E-1003, E-1004 i KU-1206 — 15,0 ton
— koparki E-1252 i inne o pojemności ponad 1,2 m^3 — 20,0 ton
— inne koparki według maksymalnego udźwigu.

13. W rubryce 12 należy wykazywać roczne normy wydajności, ustalone na 1967 r. dla poszczególnych zjednoczeń i zarządów przez Departament Mechaniki i Energetyki.

Dla ładowarek i rozładowarek do wagonów należy przyjmować następujące normy wydajności:

Nazwa maszyny	Roczna norma wydajności
ładowarki jednonaczyniowe	80.000 m^3/m^3 łyżki
ładowarki wielonaczyniowe	600 m^3/m^3 t.w.
ładowarki „Bleichert"	700 m^3/m^3 t.w.
ładowarki „Trautmann"	500 m^3/m^3 t.w.
ładowarki inne (ŁTT-1001)	500 m^3/m^3 t.w.
agregaty przeładunkowe 1 stanowisko (łopaty mechaniczne z przenośnikiem)	500 m^3/m^3 t.w.
agregaty przeładunkowe 2 stanowiska (łopaty mechaniczne z przenośnikiem)	600 m^3/m^3 t.w.
rozładowarki wagonów WRW-60	600 m^3/m^3 t.w.
ładowarki wagonów WRW-100	1000 m^3/m^3 t.w.
suwnicowe stacje przeładunkowe	60.000 m^3/m^3 chwytaka

Uwaga: Powyższe normy wydajności rocznej w m^3 odnoszą się do 1 m^3 teoretycznej wydajności maszyny.

14. Przestoje sprzętu i maszyn w godzinach (rubryki 10 i 11) należy wykazywać w stosunku do ustawowego czasu zmiany tj. 8 godzin, dla każdej zmiany.

15. Okresy czasu przejazdu żurawi samojezdnych nie przekraczającej jednej zmiany (8 godz.), gdy dotyczą pracy na jednej budowie, należy zaliczać do godzin pracy żurawia (rubryka 9). Czas przejazdu do innej budowy należy zaliczać do przestoi (rubryka 11 sprawozdania B-4).

16. W rubryce 12 (Dział I przeznaczonej dla ładowarek należy przyjmować normę średnią z posiadanych ładowarek).

Przykład:
W każdej grupie ładowarek może znajdować się kilka ładowarek o różnej normie wydajności, określonej w pozycji 13.
Obliczenia średniej normy należy dokonać w następujący sposób:

np. w poz. 14 jest 5 ładowarek
w tym: 2 szt. o normie 600 m^3 — 2 × 600 = 1.200

3 szt. o normie 1000 m^3 — 3 × 1000 = 3.000
5 szt. 4.200

4.200 : 5 = 840 m^3, to jest średnia norma wydajności dla ładowarki w tej grupie.

17. Dla koparek wielonaczyniowych (wiersz 3), których roczna wydajność obliczona jest w godzinach pracy, należy w rubryce 13 podawać faktyczny przerób w m^3 gruntu (przeliczonych zgodnie z instrukcją). Wydajność wykazywaną w rubryce 14 oblicza się następująco:

$$\frac{\text{rubryka } 9}{\text{rubryka } 2}$$

18. Dla obliczenia wydajności żurawi wieżowych, zatrudnionych przy montażu w budownictwie mieszkaniowym (wiersze 18, 19 i 20), dla których wydajność roczna obliczona jest na jedną maszynę, przeciętną wydajność za jednostkę charakteryzującą oblicza się następująco:

$$\frac{\text{rubryka } 13}{\text{rubryka } 2}$$

19. W dziale I w rubrykach 2 i 3 należy podawać dane z dwoma znakami po przecinku, a w rubrykach 15, 16 i 17 z jednym znakiem po przecinku.

Dane w pozostałych rubrykach działu I należy podawać w liczbach całkowitych.

III. Objaśnienia szczegółowe do działu II

1. W wierszu 16 należy podawać „ładowarki frezujące Bleichert" (zaznaczając to w nazwie wiersza).
2. W wierszu 18 należy podawać ładowarki wielonaczyniowe oraz agregaty do przeładunków.
3. W rubryce 4 należy podawać dane z dwoma znakami po przecinku.
4. Rozładowarki wagonów i suwnicowe stacje rozładunkowe nie wchodzą do działu II sprawozdania.

IV. Objaśnienia szczegółowe do działu III

Rezerwowe wiersze od 11—17 należy wykorzystać następująco:
— w wierszu 11 — żurawie wieżowe w budownictwie wielkoblokowym,
— w wierszu 12 — żurawie wieżowe w budownictwie wielkopłytowym,
— w wierszu 13 — żurawie wieżowe w budownictwie monolitycznym,
— w wierszu 14 — koparki jednonaczyniowe — wydobycie,
— w wierszu 15 — koparki jednonaczyniowe — przeładunki,
— w wierszu 16 — suwnicowe stacje rozładunkowe,
— w wierszu 17 — rozładowarki do wagonów WRW.

Formularz B-5m

do § 50

Jednostki sprawozdawcze zatrudniające żołnierzy wojsk OTK, na str. 2 poniżej ramki wykazują dane o wykonaniu w miesiącu sprawozdawczym:
— przeciętnego zatrudnienia żołnierzy,
— ilości roboczogodzin przepracowanych przez żołnierzy,
— fundusz płac żołnierzy.

Ponadto w sprawozdaniu za drugi miesiąc każdego kwartału — poniżej dodatkowych danych dotyczących zatrudnienia żołnierzy — należy podawać wykonanie funduszu płac akordowych robotników produkcji podstawowej oraz w tym akord zryczałtowany.

Dodatkowe dane należy wykazywać na egzemplarzu sprawozdania przeznaczonego dla jednostki nadrzędnej.

Formularz B-5k

do § 52

W rubrykach 7, 8, 9 i 10 działu I — należy wykazywać wszystkie wypłaty z osobowego funduszu płac, łącznie z wypłatami premii nieplanowych (z rezerwy) oraz premii z funduszu 0,2.

Na lewym marginesie działu I, egzemplarza przeznaczonego dla Ministerstwa, zjednoczenia podają przeciętne zatrudnienie trzeciego miesiąca kwartału.

Przeciętne zatrudnienie w trzecim miesiącu kwartału powinno stanowić różnicę pomiędzy danymi wykazanymi w sprawozdaniach B-5m za pierwszy i drugi miesiąc kwartału, a danymi w sprawozdaniu B-5k za dany kwartał.

Ewentualna korekta przeciętnego zatrudnienia podanego w sprawozdaniach B-5m dokonana w sprawozdaniu B-5k powinna być dodatkowo omówiona w załączniku do sprawozdania B-5k.

Fundusz premiowy 0,2 należy wykazywać w planie rocznym i za IV kwartał.

Wypłaty z funduszu premiowego 0,2 należy wykazywać w okresach i grupach faktycznego wykonania.

Jednostki sprawozdawcze zatrudniające żołnierzy wojsk OTK, wykazują dodatkowo — na egzemplarzu sprawozdania przeznaczonego dla jednostki nadrzędnej — poniżej zapisów pod ramką działu I, dane o wykonaniu w kwartale sprawozdawczym:
— przeciętnego zatrudnienia żołnierzy
— ilości roboczogodzin przepracowanych przez żołnierzy
— funduszu płac żołnierzy.

Formularz B-5p

do § 56

W sprawozdaniu B-5p należy wykazywać dane odnoszące się do pracowników umysłowych premiowanych według zasad zawartych w uchwale nr 131 Rady Ministrów z dnia 4 maja 1964 r.

W rubrykach 2 i 3 działu I należy podawać wielkości aktualnego planu techniczno-ekonomicznego.

Podstawowe jednostki sprawozdawcze dokonują zmian planowanego funduszu premiowego (rocznego i kwartalnych) stosownie do dyspozycji zjednoczeń, które przydzielając kwoty zwiększające fundusz premiowy (z rezerw) równocześnie wydają dyspozycje odnośnie dokonania lub niedokonania zmian w planie.

Do stanu rezerw funduszu premiowego pracowników umysłowych na początek roku należy doliczać i wykazywać kwoty pozostałe z roku ubiegłego.

W rubryce 3 działu III sprawozdań za I kwartał i ewentualnie następne należy wykazywać również wypłaty premii za IV kwartał roku ubiegłego.

Premie wypłacone za okresy miesięczne (na dużych budowach), przed upływem kwartału sprawozdawczego, należy wykazywać w sprawozdaniu B-5p za okres, którego dotyczyły.

Sprawozdanie B-5tel.

Zakres danych meldunku telefonicznego rozszerza się o dane dotyczące wykonania zatrudnienia robotników usług produkcyjnych oraz o dane planu w układzie analogicznym jak wykonanie. Dane wykonania w analogicznym okresie roku ubiegłego należy wyliczać w warunkach porównywalnych. Do Ministerstwa należy przesyłać meldunek dalekopisem, a tylko wyjątkowo telefonicznie na nr 21-45-83 i nie potwierdzać pisemnie.

Uwaga: Dane o wykonaniu wykazywane w sprawozdaniach B-5m, B-5k, i B-5tel, powinny obejmować działalność związaną z rozruchem nowych obiektów przemysłowych.

Powyższe ustalenie odnosi się tylko do pracowników objętych ewidencją osobową podstawowej jednostki sprawozdawczej.

Jednostki sprawozdawcze podstawowe i nadrzędne, zobowiązane są do wykazywania na odrębnym formularzu B-5k — dla potrzeb Ministerstwa — danych o rzeczywistym zatrudnieniu i wykonanym funduszu płac przy pracach rozruchowych.

Formularz B-6

do § 60

Wykazaną w §§ 4 i 6 liczbę egzemplarzy sprawozdania B-6 przekazywanych jednostce nadrzędnej zwiększa się o dodatkowy egzemplarz dla Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. Komplet sprawozdań B-6 przedsiębiorstw podległych, zjednoczenia (zarządy) przesyłają do Departamentu Ekonomiki wraz ze sprawozdaniem zbiorczym.

Formularz B-8

do § 61

Jako wartość sprzedażną robót wykazywaną w pozycjach 29, 30, 31, 32, 35, 36, 37 i 38 należy wykazywać wartość robót wynikającą z faktury końcowej potwierdzonej przez inwestora.

Formularz B-3a

do § 62

Jako wartość sprzedażną robót wykazywaną w rubrykach 5, 6, 7, 8, 9, i 11 należy wykazywać wartość wynikającą z faktury końcowej potwierdzonej przez inwestora.

WARUNKI PRENUMERATY DZIENNIKA BUDOWNICTWA i DZIENNIKA URZĘDOWEGO MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁOW BUDOWLANYCH

NA ROK 1967

Dziennik Budownictwa — prenumerata roczna 90.— zł

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna 42.— zł

Należność za prenumeratę przyjmują Oddziały i Delegatury PUPiK „Ruch" na terenie całego kraju.

Wpłaty na prenumeratę przyjmuje również Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch", Warszawa, ul. Wronia 23, na konto PKO Warszawa nr 1-6-100020.

Wpisanie na listę prenumeratorów może nastąpić dopiero po dokonaniu wpłaty.

Sprzedaż Dzienników z lat ubiegłych oraz pojedynczych numerów z roku bieżącego prowadzi księgarnia „Dom Książki", Warszawa, ul. Nowotki 12, tel. 31-01-13 w godz. 11⁰⁰ — 19⁰⁰. Księgarnia realizuje również zamówienia pisemne za zaliczeniem pocztowym.

Ewentualne reklamacje w sprawie nieotrzymania numeru należy kierować na adres placówki, w której dokonana została wpłata na prenumeratę. Reklamacje egzemplarzy bezpłatnych oraz zamawianych w księgarni będą przyjmowane w terminie 14 dni od daty ukazania się numeru następnego.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH, Departament Organizacji
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 2105 w. 585
Administracja i Wydawca:
OŚRODEK INFORMACJI TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ W BUDOWNICTWIE
Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75

Zakł. Graf. „Tamka", Zakł. nr 1, W-wa. 13.000. Zam. 373/67. T-39.

Cena zł 2.—